

учня, студента, результати ЗНО для шкіл, рівень підготовки дітей до школи – в дошкільних навчальних закладах та інше).

Такий підхід дозволяє уникнути соціального паразитизму, утриманства, невиправданих витрат та нецільове використання бюджетних коштів.

Література:

1. Дем'янишин В.Г. Теоретична концептуалізація і практична реалізація бюджетної доктрини України / В.Г. Дем'янишин: моногр. – Тернопіль: ТНЕУ, 2008. – 439 с.

2. Звіти про виконання зведеного, державного та місцевих бюджетів України у 2010–2015 рр., представлені Державною казначейською службою України – [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://www.treasury.gov.ua>

3. Овчарова Н.В. Виконання бюджетної політики в соціальній сфері: аналіз непрямих соціальних показників / Н.В. Овчарова // Фінансовий простір. – 2011. – №3. – С. 133–138.

4. Сергієнко Л.К. Теоретичні основи формування національної бюджетної політики України / Л.К. Сергієнко // Глобальні та національні проблеми економіки. – 2015. – Вип. 7. – С. 738–742.

5. Сидор І.П. Бюджетна політика у функціонуванні соціальної сфери: проблеми визначення ефективності / І.П. Сидор // Світ фінансів. – 2016. – №3.

6. Федосов В. Фінансова реструктуризація в Україні: проблеми і напрями: моногр. / В. Федосов, В. Опарін, С. Львовчкін; за наук. ред. В. Федосова. – К.: КНЕУ, 2002. – 387 с.

Романюк Юлія

Студентка групи ФДГзм-21

Науковий керівник – д.е.н., професор Кізима Т.О.

АНАЛІЗ ЗАРУБІЖНОГО ДОСВІДУ ОПОДАТКУВАННЯ ДОХОДІВ ДОМОГОСПОДАРСТВ ТА МОЖЛИВІСТЬ ЙОГО ВИКОРИСТАННЯ В УКРАЇНІ.

На початковому етапі свого функціонування податкова система України спричинила кризові явища у механізмі розподілу фінансових ресурсів громадян на користь держави, а тому сформувала чіткий стереотип несправедливості, який трансформувався в досить розвинений інститут приховування доходів. У цій ситуації податкове законодавство довело свою неієздатність в пошуку оптимального співвідношення податкових ставок та податкових пільг, які б враховували складну соціально-економічну ситуацію в країні на фоні кризових явищ у всіх сферах суспільного життя.

У більшості країн світу податок на доходи фізичних осіб з початку запровадження і до сьогоднішнього часу відіграє роль не тільки джерела формування дохідної частини бюджетів, а й механізму перерозподілу доходів між різними верствами населення, чого не можна сказати про податкову систему України [1, с. 53].

Податок на доходи фізичних осіб є одним з найвагоміших податків, що виконує важливу соціальну функцію та стягується з платників податків у більшості країнах світу. Базою оподаткування, як правило, є чистий річний оподатковуваний дохід, який визначається шляхом зменшення загального оподаткованого доходу на суму податкової знижки звітного року.

Ставки податку на доходи фізичних осіб в різних країнах світу подано у табл. 1.

Таблиця 1

Ставки податку на доходи фізичних осіб в різних країнах світу [2]

Країна	Ставка
Україна	18%
Білорусь	12%
Болгарія	10%
Швеція	0–45%
Великобританія	0–45%
Німеччина	14–45%
Франція	5,5–41%
Японія	5–50%
Італія	23–43%
США	0–35%

Отже податкова ставка, за якою справляється податок з доходів фізичних осіб, на сьогодні в Україні значно нижча, ніж у країнах-члена Європейського союзу. Зарубіжний досвід прибуткового оподаткування свідчить, що в більшості країн світу шкала ставок податку з доходів фізичних осіб прогресивна і максимальний їх розмір сягає значних величин. Безперечно, це країни з високим рівнем життя та з суттєвим рівнем доходів на душу населення. Україна ж створила систему прибуткового оподаткування зі значним податковим навантаженням на малозабезпечених громадян, що не є справедливим, адже громадяни, в яких місячний дохід більший 10 мінімальних заробітних плат, сплачують податок за ставкою 18%, так само як і громадяни з порівняно низькими доходами.

Відтак зазначимо, що багаторічна світова практика може слугувати одним з критеріїв вибору методів удосконалення оподаткування доходів

домогосподарств в Україні. І, звичайно, ж можна абсолютно погодитись з твердженням А. Крисоватого, що «сучасне оподаткування країн із розвиненою ринковою економікою – це той еталон, до якого необхідно наблизити вітчизняне оподаткування у перспективі. Основна проблема полягає у тому, щоб знайти оптимальну комбінацію прогресивних податкових інструментів і час від часу її переглядати разом зі змінами економічних, соціальних а також інституційних умов» [3, с. 66].

Це можливо змінити, якщо використовувати зарубіжний досвід оподаткування. Наприклад, в багатьох країнах світу громадяни з невисокими заробітними платами звільняються від сплати податку на доходи фізичних осіб. Також, беручи до уваги низький рівень доходів більшості громадян та враховуючи рівень безробіття в нашій країні, при оподаткуванні доходів фізичних осіб доцільно використовувати сукупний дохід усієї родини. Такий порядок можна запровадити як обов'язковий для всіх платників податку, а також як альтернативу до загальної системи оподаткування.

Отже, можемо стверджувати, що оподаткування доходів домогосподарств в Україні потребує удосконалення, яке має базуватися на використанні передового зарубіжного досвіду, а не зводиться лише до копіювання моделі оподаткування інших країн.

Література:

1. Борейко В. Напрями посилення регулюючої функції податків з громадян / В. Борейко // Економіка України. – 2009. – №1. – С. 50–57.
2. Ставки оподаткування доходів фізичних осіб (прибуткового податку) у країнах світу [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://www.worldwide-tax.com>.
3. Крисоватий А. Інституційна трансформація теорії податкової політики соціально-ринкової держави / А. Крисоватий // Світ фінансів. – 2010. – Вип. 1. – С. 62–73.

Слоєва Тетяна

Студентка групи ФУМзм-11

Науковий керівник – к.е.н., доцент Мокрицька А.Б.

ЗАРУБІЖНИЙ ДОСВІД ВДОСКОНАЛЕННЯ СТРУКТУРИ ДОХОДІВ БЮДЖЕТУ: ПЕРСПЕКТИВИ ЗАСТОСУВАННЯ В УКРАЇНІ

Актуальність теми. Формування дохідної бази Державного бюджету є важливим показником ефективності функціонування бюджетної системи країни, а отже процес оптимізації структури доходів бюджету потребує